

en ganske bestemt Plan og paa ensartet Maade og, udrustet med en hensigtsmæssig Disciplinarmyndighed skal det omfatte samtlige Kredit-Institutioner.

Ved Organisationen af den mindre Kredit forstaas en Række Institutioner, der danner et samlet Hele, hvoraf nogle yder Kredit, andre centraliserer Virke- og Udligningsmidlerne. Hver enkelt af disse Institutioner skal oprettes paa uangribelig Maade, idet de dog maa være afpasset saaledes til hinanden, at det absolut paakrævede Samarbejde mellem dem kan finde Sted.

Endelig forudsætter selve Begrebet »den mindre autonome Kredit« denne Kredits Uafhængighed overfor de andre Kreditter indenfor Industrien. Disse Betingelser kan ikke samtidig overholdes uden Medvirken af en Stats-Institution. Det synes nemlig godtgjort — efter hvad der er fremkommet fra de forskellige Lande vedrørende den mindre Kredit — at dersom blot een af disse Betingelser ikke er tilstede, kan det blive Aarsag til ofte sørgelige Forlis, hvorved den ubemidlede Stand i Befolkningen rammes, ikke alene i dens Produktionsevne, men ogsaa hvad Frugten af dens møjsommelige Arbejde angaar.

2. Organisationen og den almindelige Udbredelse af et System til Gennemførelse af den mindre Kreditgivning bør kunne overvinde de Vanskeligheder, som ellers kun Staten er i Stand til at overvinde.

Disse Vanskeligheder opstaar derved, at Pengemarkedet er i Hænderne paa et begrænset Antal Firmaer, hvis eneste Formaal er personlig Berigelse, og som ikke paa nogen Maade har sat sig til Opgave at varetage en social Klasses Velfærd. Disse Foretagender arbejder væsentligst paa en Koncentration af Kapitalen og er ikke gunstig stemt for Oprettelsen og Udviklingen af den mindre autonome Kredit, der ikke søger Vinding.

Vanskelighederne opstaar desuden fra de Interesserede selv, idet disse, ledet af en Egoisme, der er opstaaet i den bitre Kamp for Livet, nødig vil ofre Tid og Penge til Fordel for dem ukendte Borgere, som maaske oven i Købet er deres Konkurrenter. Grunden til at mange offentlige Institutioner oprettes er den, at det vilde være umuligt at sikre Samfundet visse Fordele uden Medvirken af Personer, hvis Hverv netop bestaar i at fremskaffe saadanne samfundsmæssige Fordele.

Oprettelsen af Embeds- og Funktionærstanden er saaledes kun en særlig Form for Arbejdets Fordeling i det Offentliges Interesse.

3. Nødvendigheden af en snarlig og hensigtsmæssig Organisation af den mindre Kredit er i den Grad paakrævet, at man ikke burde opsætte denne, indtil det maatte være lykkedes det private Initiativ at gennemføre en saadan Opgave. Den store Betydning Middelstanden har for Samfundet og den Hjælp en hensigtsmæssig Kreditorganisation kan yde denne Stand berettiger de Ofre, som Staten maatte bringe.

III.

Det Offentliges Medvirken til Fordel for den mindre Kredit sker under forskellige Former.

Udvalget har undersøgt nedenfor anførte Metoder, der mere eller mindre er fælles for de Lande, hvorfra Oplysningerne stammer. Hvad Staten angaar, findes der en særlig Lovgivning vedrørende Oprettelse og Ledelse af gensidige Kreditforeninger i følgende Lande: Tyskland (1880), Frankrig (1894), Bulgarien (1907), Rumænien (1881—1911), Ungarn (1898), Italien (1882), Canada (1908), Rusland (1904) og Massachussets (1909).